

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
REGULIÈRENWAL (Stenderpoort)
— TONGEREN —
Postboks N° 84855. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel . . . fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws . . . fr. 2,00
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels . . . fr. 3,50
Elke regel meer . . . fr. 0,75

Kunstmelk -- Kunstroombotter

Het vormt der menschen kent schier geen pater meer. Door nood gedwongen of door heilichzucht aangevoren, stouende op wetenschap en hoofdzakelijk op de scheikunde, weten de specialisten al na te maken wat naar naam heft. De Duitchers staan bekend als zijnde de vormtligste ersatz fabrikanten van de wereld. Onze liqvers hebben dit genoeg tijdens de bezetting kunnen vaststellen. En nu hebben onze Oosterburen het plan opgevat zich geheel en al vrij te maken van het invoeren van vreemde grondstoffen, die zij op eigen grondgebied niet aantreffen en die nochtans door hunne nijverheid of huize huishoudkunde niet kunnen ontbeerd werden. Al hunne scheikundige inrichtingen staan hiervoor op de brede.

Dit belet niet dat ook in andere landen kunstmatige producten van allerlei aard in nabootsing van de natuurlijke producten op groote schaal vervaardigd worden. De kunstbotter of margarino, soms uit dierlijke vetstoffen en meest uit plantaardige vetstoffen vervaardigd, bestaat sinds tal van jaren. Zij is door iedereen gekend en wordt regelmatig in het huishouden gebruikt. Het gebruik ervan is niet af te keuren, voor zover zij niet bestemd is om natuurbotter te vervaachen.

De kunstroom werd reeds, over 4 of 5 jaren, in pasteibakkerijen en hotels verbruikt. Dit produkt deed nochtans slechts kortelinge van zich spreken, omdat het, van toen af, voor natuurroom op de markt gebracht werd.

Men merkt op dat uiterlijk de kunstroom niet te onderscheiden is van melkroom. Zij hebben beiden dezelfde aanname smaak; een frische ietwat zuurachtige melkgeur; de kleur is wit geelachtig en op het gevoel vetachtig matsch. Om kunstmelk te vervaardigen is het voldoende de noodige hoeveelheid kunstroom in water en ontkoemde melk bij te voegen, zoolang dat het mengsel ongeveer 3% vetgehalte heeft. Deze vervalsching is naar het uiterlijk niet goed waar te nemen; te ook niet goed te maken.

Zoo men in de karn, kunstroom met natuurroom mengt, gaat het vreesdels vet in de botter over, en men bekomt een mengsel van botter en vet.

Deze vervalschte producten worden dan onder den naam en aan den prijs van natuurproducten aan den man gebracht. Zulke bedrieglijke praktijken mogen niet geduld worden en men moet er streng tegen optreden. Zij staan gelijk met diefstal, daar de koper niet bekomt wat hij vroeg, en geen waar naar goed heeft.

Om alle verwarving in den handel tusschen de kunstproducten en de natuurproducten te voorkomen is het noodig eerst en vooral dat de verkoop ervan wettelijk geregeld wordt. Hierin voorziet het koninklijk besluit van 23 Mei 1934 (Staatsblad van 31 Mei) in werking getreden op 1 September 11, dat den handel in room regelt.

Om het bevoegde te bepalen is het buitendijks volstrekt noodig het kunstproduct te kunnen onderscheiden van het natuurproduct. Dit kan best door scheikundige en andere opzoekingen van deskundigen vervaanzicht worden. De vergelijking van de bekende uitslagen is voor het kunstproduct; 2e voor het natuurproduct, kan tot een afdoende, een beplaat besluit leiden.

Van dit standpunt uitgaande heeft M. Stan, Reynaert, land-ingenieur en Landbouweconomisch L. opzoekingen gedaan waarvan de uitslagen voorkomen in het tijdschrift « Agricultura », van November 1934.

Het is hier niet de plaats om deze wetenschappelijke werkzaamheden, brievenrijke verslag op te maken; wij zullen ons beperken met de gevolgtrekkingen van den bevoegde Scheikundige aan te stippen.

1e De algemeene scheikundige samenstelling van 2 stalen kunstroom en van de natuurroom is verreweg gelijkend. Schrijver besluit dat de fabrikanten van kunstroom in dit opzicht wonderwel in hun opzet geslaagd zijn.

2e Het onderzoek over de samenstelling van de asschen van beide soorten van room gaf sprekendere uitslagen:

	Kunstroom	Natuurroom
	Staal 1	Staal 2 (vrijwel zuiver)
Phosphoorzuur	3,37 o/o	3,07 o/o
Natriumchloride	16,63 o/o	10,01 o/o
		19,10 o/o

Een merklijk verschil dus en hooyvolle bevindingen.

3e Het scheikundig onderzoek van het zuiver vet der twee stalen kunstroom, in vergelijking gebracht met de scheikundige gegevens van het bottervet gaven aan den scheikundige de verzekering dat het vet van de kunstroom zonnemaklar te onderscheiden is van het bottervet. Het vet der onderzochte 2 stalen kunstroom komt wonderwel overeen met zwijnenvet. Ook iedere bijmenging van kunstroom bij afgeroomde melk zal kunnen nagegaan worden. Zoo kunstroom en melkroom samen verwerkt worden zal inogelijke de ontleding der be-

(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

Verjaringen van belang voor de H. Kerk en voor België.

Een driedubbele verjaring in 1934. — In de maand Augustus vierde men de 400ste verjaring van de stichting der kloosterorde van de Jezuïeten; in de maand April de 100ste verjaring van de stichting der missie van Bengalen in Hindoestan; in de loopende maand November de 75ste verjaring van de toewijzing door groote, volkrijke streken aan het werk der Belgische Jezuïeten.

De Jezuïeten en hun missiewerken. — De drie gebeurtenissen vormen de schakels van een groot, en vervuld en arbeid voor de H. Kerk en voor ons land.

De Jezuïeten werken thans in meer dan vijftig missies over de vijf werelddelen verspreid. Meer dan 200 miljoen menschen loven in het aan hunne zorgen te vertrouwen gebied. Daarin arbeiden 3000 paters. Deze zijn geholpen door 28.000 medewerkers die eigenlijk niet tot de orde behooren; priesters, broeders, zusters, leeraars, onderwijzers, catechisten. Ze leiden in hun seminarium 2000 inlandse priesters tot de missiezending op.

De Jezuïeten onderscheiden zich vooral door de inrichting van het onderwijs in de missielanden. Ze tellen meer dan tien duizend scholen van allerlei aard, waaronder 13 universitaire inrichtingen. In de missielanden, zool als in onze streken, is de school de machtigste factor van beschaving.

De Belgische Jezuïeten in Bengalen. — Een der belangrijkste missies is die van Bengalen; in het Noord-Oosten van Hindoestan, die thans meer dan 50 miljoen inwoners telt. Ze werd in 1834 door Pater Gregorius XVI tot Apostolisch Vicariaat opgericht; er dit werd, in November 1859, aan de Belgische Paters Jezuïeten toevertrouwd.

Op 28 November 1859 ontscheemten vijf Belgische missionarissen te Calcutta. Sinds toen werden zij door 600 paters derzelfde orde gevolgd. Thans zijn zij met 260 paters in deze bloeiende missie werkzaam. Deze leiden er 3 universitaire inrichtingen, 76 middelbare en 852 lagere scholen, enz.

De missie is geplaatst in twee apostolische vicariaten (toekomstige bisdommen) die van Calcutta en van Ranchi (provincie Chota Nagpore).

Is in deze laatste provincie, dat de uitslag het schitterendst geweest is. Na vijftig jaar arbeid telt ze 300.000 Christenen, terwijl het vicariaat van Calcutta dit veel over is en zeven maal meer inwoners telt, slechts 60.000 katholieken heeft.

Hooyvolle arbeid, maar groote moeilijkheden. — Men betaante echter dat de heele missie van Bengalen, met de provincie Chota Nagpore inbegrepen, in 1842 slechts 8.000 Christenen telde, en men zal oordeelen hoe heerlijk het werk der Belgische Paters Jezuïeten hier opvoede. Ons land en de H. Kerk mogen zich beide over het groote resultaat verheugen. In minder dan een eeuw is de katholieke bevolking van Bengalen 40 maal grooter geworden, en de huidige inrichting van het missiewerk in het algemeen en van het onderwijs in het bijzonder zijn een waarborg voor grotere resultaten in de toekomst.

Men zal echter niet vergeten dat de moeilijkheden groot blijven, want Bengalen bezit vele onderwijsinrichtingen met meer dan twee miljoen leerlingen, waarvan een Boedhistisch of Mohammedaansche opleiding gegeven wordt.

Steun voor de bloeiende inrichtingen onzer Belgische missionarissen in Bengalen blijft dus gewenscht.

De personen die een abonnement op « DE POSTRIJDER » nemen voor het jaar 1935, ontvangen het blad kosteloos van den dag hunner inschrijving tot 31 December aanstaande.

DE REDACTIE.

komen botter de vervalsching aanduiden. Deze merkwaardige ervaringen zullen ongetwijfeld grootelijks medewerken tot het beperken en het beteugelen der bedrieglijke praktijken. Dit is gelukkig en geruststellend voor onze boeren, producenten van zuivelproducten.

Doch er dient opgemerkt te worden dat de ondertoevoegde die tot deze gevolgtrekkingen leiden stouder op de samenstelling van slechts twee bepaalde stalen kunstroom.

Overigens dient een oog in 't ziele te houden worden want de vervalschers zullen het zoo gauw niet opgeven. Zij zullen hunne mengelingen wel zoeken te verschalken en het reeds onmaskerd zwijnenvet (reuzel) vervangen door een ander vetstof dat meer gelijkenis heeft met bottervet. De strijd tusschen de vervalschers en de technische controledienst is, volgens ons, pas begonnen en op verne na niet afgevoeren.

Wij denken aan den harden en onafgebroken strijd tusschen den soldaat en de smokkelaars aan de grenzen en wij niemen dat hier iets dergelijks op handen is.

P.D.

(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

Oudheidkunde. HET ONDERAARDSCH TONGEREN.

Elke werk brengt nieuwe vordering van de rioolwerven en tevens een verruiming van de kennis van het onderaardsch Tongeren. De vervlogen eouwen worden hier voor de nieuwsgierige blikken der liefhebbers van oudheidkunde en historie, op een zoo groote schaal bewaard, dat men ze op weinig plaatsen zó ontmoet. Reeds heeft het Stadsbestuur een uitgebreid stel van rekken, en hondert daarin passende doozen laten vervaardigen ten einde het in het Museum aangebrachte pottenwerk en de andere voorwerpen te plaatsen. En men is nog eerst op de helft van het werk der eerste aanneming. Wat zal de andere helft opleveren? Wat zullen de twee andere aannemingen bijbrengen?

Alle vondsten zijn niet even belangrijk, doch alle zullen bijdragen om de geschiedenis van de Romeinse periode in ons land te volledigen. De voornaamste vondst van de afgelopen week was die van een mooi, artistiek bokken in brons, dat op groote diepte, op Koemarkt opgedolven werd. Men zal het belang der vondst begrijpen, als men bedenkt dat we hier weer een overblijfsel hebben van den met de Romeinse overheersching ingevoerden eerdienst. Men denke slechts aan den bok in den Dierentem van het Firmament of aan den oorsprong der tragedie bij de Grieken (afteering van een bok ter eere van Bacchus), enz.

Tijdens de afgelopen week, werden de molen geplaatst; 1e) langs de Leopoldslaan en van daar door de Clarissenstraat, en nu deze lussen de Koemarkt tot aan Maastriechstraat;

2e) van aan Maastriechstraat langs Noordlaan naar de Sacramentstraat;

3e) door Koolkuil naar Wijngaardstraat en in Mombertstraat.

Het eerste gedeelte van Leopoldslaan was niet merkwaardig, daar men immer groef in aangevulden grond die van elders werd aangebracht. Het dwars doorsnijden van de wandellaan in de richting der Clarissenstraat deed ook de 9 m. breede cracht der middelleeuwen en de omwalling der stad doorsnijden. Hier deed zich een bijzondere verandering voor. Men stiet namelijk tegen den omheiningsmuur op een eertien Romeinchen kiezeld, die zich op 1 m. onder de oppervlakte bevond en een dikte van 60 cm. had. De breedte was slechts 3 m., doch is blijkbaar slechts een gedeelte van de weeshelling. Over de richting kan men zich niet met zekerheid uit spreken. Doch indien de doorgraving der Schierveldt, zoon anler besluit opdringt, zou men zich hier wel voor de 10 dolven groete straatwaaide de Wijngaardstraat, de Corvstraat en het benedengedeelte van de Kiezenstraat in het midden doorsnijdt, kunnen bevinden.

Binnen den omheiningsmuur, in de zuiveringschouw Nr. 1 der Clarissenstraat op 1,30 m. diepte vond men o.m. een potcherf van den vorm Dragendorff 31. Het zrof werk van de versiering om de herhaling van dezelfde metalfik metalfik met alflebban-oorstellingen toont dat het verval der moeie keramiek is metreden. Is een werk van lateren datum en dit feit doet er bijzonder belang aan hechten.

Van af de schouw Nr. 2 der Clarissenstraat en vorder Westwaarts stiet men op een onderbouw van 5 bousten in eeuwen bakken, waarvan elk een ruimte van 510 m. overspande. Er waren er meer, maar de andere bleken tot in den grond verblijed. Heeft misschien de Refuge van Ouden Biesen, die zich Zuidwaarts bevond, zich tot hier uitgestrekt en in alle geval die onderbouw is betrekkelijk modern van constructie.

Een rioolvertakking vanaf de zuiveringschouw Nr. 1 der Clarissenstraat werd naar het Noorden heen geplaatst en omvat de Koemarkt met twee takken, een ten Zuiden en een ten Oosten.

In den eerste drie takken vond men het beelde van den bok, hierboven vermeld; in den tweeden tak, waar men de Maastriechstraat naderde stiet men, in den Romeinchen kiezeld, reeds meer dan eens in de Statielaan ontmoet, en op drie muren die tot de gebouwen der vestingwerken behoort hebben.

De kiezeld bevond zich buiten den eersten muur, en tusschen de twee volgende muren. Was hier een ingangspoort met dubbelen rondboog? In alle geval dit werk kan slechts een binnensteedsche versterking van de ingangspoort zijn, wijl de richting van den muur zich wat vorder naar het Oosten, bij het plaatsen van een telefoonpijler vastgesteld werd.

Op een afstand van 35 m. naar het Oosten, bij het begin van de Statielaan, in de zuiveringschouw aldaar aangebracht, stiet men op de grondslagen van een vooruitgeschoven bastion van den middeleeuwschen ringmuur. De bouw ervan was gansch in mergelblokken en middeleeuwsche baksteen opgetrokken.

De groeve voor de riool langs de Noordlaan leverde tot nu toe geen bijzondere merkwaardigheid. De oudheidkundigen ver-

(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

DE ZENDING DER APOSTELEN EN DER MISSIONARISSEN

Even voor zijn Hemelvaart verzaderde Jezus zijne Apostelen, en vertrouwde hun de zending die heel de wereld tot het katholieke geloof te bekoren: « Zoolas mijn Vader mij gezonden heeft, zoo zend Ik u. Gaat des, en onderwijst alle volkeren ». En de Apostelen, gezant van het goede nieuws van het Evangelie, verspreidden over de wereld het goede zaad, waarvan de vrucht in eeuwig zijn. Zaker tijdelijke middelen, uit zichzelf machteloos, gelukken ze op rechtens in tot in verre landen het Geloof te doen doordringen. De beschaafde Grieksch-Romeinse wereld diende tot bakermat aan de opkomende Kerk en Rome was het eind om het middelpunt van den Apostelken arbeid te worden. De afgezanten der Pausen gingen heen als missionarissen tot de barbaarsche volkeren, die Europa bevolkten; zij zijn het die ons wereldwijd maakte zo als het heiden is, het centrum der beschaafde wereld. Het tot het christendom bekeerd Europa heeft zijn schuld voor de gave van het Geloof in den loop der tijden erkend met voortbrengend zijn missionarissen tot voering der zending af te sturen. Dit werk van bekering door handelen en afgeleidmaars is een schuld van erkentelijkheid waaraan de Kerk moet te kort is gebald. Dit werk blijft een onafgebroken acte door al die christene eouwen heen en is heden ten dage met meer glans ingericht dan ooit.

De bekering der ongelovigen is altoos aanzien geworden als een bijzonder werk, dat alle andere ondernemingen overtreft. En dit een bijzondere zending van de Kerk in een betoewone genade van God verwecht. Het zalig lot der Apostelen, uitgezonden te midden van het Joodsche volk die verwacht van den Verlosser te vinden schijnt wel benijdenswaardig. En zou het lot der heidnische Apostelen, der missionarissen minder benijdenswaardig schijnen, indien men denkt dat God hun de zorg heeft bevestigd, die onbetwivelde aarde te beoemen en overvloedige vruchten te oogsten, daar waar nog de dielen en doornen van heidnisme groeien.

Een bijzondere glorie liet voorhouden van degenen, die hun zinnen wijden aan het onderwijs, en vooral aan de bekering der nog in de duisternissen van het ongelovende volkeren, zezeten in de schaduwen des doods, zool als de Schriftuur zegt: « Hij die een zombaar uit zijne dwaling trekt, zegt den apostel Jaesuf, zal zijne ziel van den dood redd. En zal de menigte van zijn eigen zonden bedekken ». « Zij die aan anderen den weg der rechtvaardigheid leeren zullen blaken gelijk de sterren in eeuwigheid ».

De missionarissen zal als de eerste schakel zijn van een christene keten, die hierbenedig begint en zich tot in den Hemel verlost. Hij zal als een levensdoel, en stam zijn, die het voedende sap vervoert, dat tot aan de kleinste twijfel loven brengt.

Kostbaar en odel is dus de roeping tot het Apostolaat, waardoor de Heer een nieuwe keus van Apostelen doet, bestemd om hen nieuwe aanbidders te verschaffen. « Ja, werken met God, aan de zaligheid der ziele, zehref reeds in de vierde eeuw Dionysius de zoogezegde Aroopagiet, is een meer dan menselijke onderverving. Is een gansch goddelijk werk.

Rich. WILLEMS.

DE POSTRIJDER

het oudste blad van Limburg gesticht in 1854.

Abonneert U aan

DE POSTRIJDER

het oudste blad van Limburg gesticht in 1854.

wachten dit ook niet. Maar, heel anders staat het met de wending naar West door de Sacramentstraat, vermits men hier den eersten Romeinchen omheiningsmuur moet doorsnijden.

Ondertusschen dat deze werken langs het Oostelijk gedeelte der stad uitgevoerd werden, werden, meer naar het Westen, de rioolen onder Koolkuil onder het middele deel der Wijngaardstraat en onder Mombertstraat geplaatst.

Het merkwaardigste resultaat dezer werken voor de oudheidkunde was het venvinden, tegenover Nr. 16 (Grauwusters) van een schoonen Romeinchen kiezeld van 550 m. breedte, dien we reeds hooger vermeldde. Deze moole kiezeld vormde dus een parallelle straat, met die welke langsheen Ridderstraat, Piepelpoel, enz., eventueel van Oost naar West liep.

Waaruit men wel mag besluiten, dat de dichtheid der bevolking tijdens de Romeinse periode, ten minste in dit gedeelte, groeter was dan nu. Hetgeen niet mag verwonderden, aangezien de geringe afstand tusschen de muren van tal van de ontmoete gebouwen, en waarvan wa vroeger waagden, gering was Zulks geeft dus, in het algemeen, plaatsen of kamers met geringe oppervlakte aan, zelfs voor de voorname woningen, die in steen. Dit strookt overigens met de algemeene gegevens der geschiedenis rakende de oude steden.

G. H.

De Ministerieele Crisis

De Heer Jaspar, die verleden week gelast werd een nieuw Ministerie samen te stellen, is in zijne taak niet gelukt, en de vermoedelijke samenstelling, zoolas wij ze in ons laatste nummer mededeelden, heeft zich niet verwzenlijkt.

Z. M. de Koning heeft daarna de Heer Theunis, oud Minister in gehoor ontvangen, en deze nam toen de taak op zich een nieuw Ministerie te vormen.

Na talrijke onderhandelingen en raadplegingen van katholieke en liberale partijleiders, en na aan vele moeilijkheden het hoofd te hebben geboden, was de heer Theunis Maandag avond er in geslaagd een nieuwe regering samen te stellen en rond 11 u. s' avonds beaf hij zich naar den Koning, om hem dit nieuws mede te deelen.

De nieuwe regering is samengesteld als volgt:
Eerste Minister: M. Georges THEUNIS (kath.)
Buitenlandsche Zaken: M. Paul HYMANS (lib.)
Justitie: M. François BOVESSE (lib.)
Landsverdediging: M. Albert DEVEZE (lib.)
Openbaar Onderwijs: M. HIERNAU (lib.)

Financien: M. Camille GUTT (lib.)
Binnlandsche Zaken: M. Hubert PIÉRLIOT (kath.)
Landbouw en Openbare Werken: M. Fr. VAN CAUWELAERT, (kath.)
Economische Zaken: M. Philip VAN ISACKER (kath.)
Arbeid en Sociale Voorzorg: M. Ed. RUBENS (kath.)

Verkeerswezen en P.T.T.: M. Ch. du BUS de WARNAFFE (kath.)
Koloniën: M. Paul CHARLES (kath.)
Minister zonder portefeuille: M. Emile FRANQUET (lib.)
Het Ministerie telt dus:
7 Katholieken: MM. Theunis, Piérlot, Van Cauwelaert, Van Isacker, Rubbens, du Bus de Warnaffe en Charles.
6 Liberalen: MM. Hymans, Franquet, Devèze, Bovesse, Hiernaux en Gutt.

In de nieuwe regering komen dus twee ministers voor zonder portefeuille, namelijk M. Theunis en Franquet.
Vijf ministers zijn gekozen buiten het Parlement, namelijk MM. Theunis, Franquet, Hiernaux, Gutt en Charles.
Alle andere ministers, behoudens M. Piérlot, zijn kameralen.

Uit de afgetrokken regering de Broqueville zijn overgebleven: MM. Devèze, Bovesse, Van Cauwelaert en Van Isacker.
In voornoemde regering de Broqueville zehlden verder MM. Ingenbleek, Van Zeehand, Driess, Forthomme, Maltriau, Jaspar, Sap, en Tschoffen, dewelke niet meer teruggekeerd zijn.

BUITENLAND

OOSTENRIJK — ITALIE.

De Kanselier op bezoek in Italië. — De nieuwe Kanselier Schuschnigg, opvolger van Dollfus heeft op 16 November bezoek aan Rome en werd er door Mussolini zelf aan het station ontvangen.
Dat wil duidelijk zeggen, dat de Duce der steun van Italië toezigt aan de Benaulanden. Hij had overigens nog niet lang geleden ook het bezoek van den eersten minister van Hongarië, M. Gombos ontvangen en deze was, op zijn terugreis langs Weenen, naar Budapest weergekeerd.

Het zou dus niet geradzamen zijn voor de Duitse nazi's de hand naar Oostenrijk te willen uitsteken. Dit gwaar dreigt overigens thans veel minder dan in het begin van dit jaar. Toen zijn er wel hange oogenblikken geweest, te oordeelen naar de verklaringen van Mae Donald, eersten minister van Engeland. Deze zoud:
« In het begin van dit jaar, hebben wij » in Oostenrijk een kritischen toestand gehad, die bij vereringing niet in de nauwe » Oostenrijksche grenzen had kunnen beperkt worden. De gemeenschappelijke acties » tie van Groot Brittanje, van Frankrijk » en van Italië heeft de dreigendste gevaren » ren doen voorbijgaan ».

ENGLAND.

Onverwoken die voorbijgingen. — EEN WENSCH. — De Koning van Engeland zegde op 16 dezer in zijn troonrede bij het sluiten van de Parlementsittingen:
« De moord op Kanselier Dollfus, de sluigmoord op den Koning van Joegoslavie en op M. Barthou zijn oorzaak geweest van een ernstigen achteruitgang van de vriedsbeweging die zich in Europa toonde. Ook heb ik met voldoening kennis genomen van de onvermoeibare pogingen door mijn regering gedaan om de vriendelijke betrekkingen met de verschillende natieën aan te moedigen.
« Angaande de voorafgaandelijke besprekingen met de afgevaardigden van de Verenigde Staten en Japan tot voorbereiding van de vlootconferentie, koester ik de vast hoop hun pogingen met uitlag bekroend te zien, ten einde aan de wereld een onbeperkten weiden in vlootuitrusting te besparen ».

G. H.